

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Pavla Simona, JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Ing. Radovana Havelce, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu** se sídlem Sokolovská 58/219, Praha 9 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025) na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Ústí nad Labem**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 33 C 34/2021, o zaplacení 11.398 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **IFIS investiční fond, a.s.**, IČ 24316717, se sídlem Čechyňská 419/14a, Brno, zastoupené Mgr. Markem Indrou, advokátem se sídlem Čechyňská 361/16, Brno, a žalovaného **P. A.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 33 C 34/2021, o zaplacení poplatků za služby obsahu v celkové výši 1.932,55 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 26. 4. 2016 do zaplacení, **je soud.**
- II. Usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 4. 2021, čj. 33 C 34/2021 - 36, **se** v rozsahu části výroků I. a II. týkajících se částky 1.932,55 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 26. 4. 2016 do zaplacení, **zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným dne 23. 7. 2021 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“) se Český telekomunikační úřad (dále jen „ČTÚ“ nebo „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. Spor vznikl podle názoru navrhovatele mezi ním a Okresním soudem v Ústí nad Labem (dále jen „okresní soud“) ve věci vedené u okresního soudu pod sp. zn. 33 C 34/2021.

[2] Z návrhu na zahájení kompetenčního sporu a ze spisu Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 33 C 34/2021 vyplynulo následující.

[3] IFIS investiční fond, a.s. (dále jen „žalobkyně“) podala u okresního soudu dne 20. 8. 2020 návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, který odůvodnila tím, že nabyla pohledávku za žalovaným na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 6. 6. 2019 uzavřené se společností T-Mobile Czech Republic a.s. jako postupitelem. Společnost T-Mobile Czech Republic a.s. uzavřela s žalovaným Účastnickou smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací, na základě které byla T-Mobile Czech Republic a.s. povinna poskytovat žalovanému veřejně dostupné služby elektronických komunikací včetně služeb s nimi souvisejících, které nejsou službami elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 127/2005 Sb.“). Jelikož žalovaný nezaplatil za poskytnuté služby, obrátila se žalobkyně na soud. Právě tato skupina služeb tvořila nároky vymáhané žalobním návrhem, přičemž je žalobkyně označila jako „pohledávky za služby třetích stran či služby obsahu“ v celkové výši 17.011 Kč s příslušenstvím.

[4] Okresní soud vydal dne 29. 9. 2020 elektronický platební rozkaz čj. EPR 209779/2020-5, kterým uložil žalovanému, aby do 15 dnů od doručení zaplatil žalobkyni 17.011 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 17.011 Kč od 26. 4. 2016 do zaplacení, nebo aby podal proti tomuto elektronickému platebnímu rozkazu do 15 dnů od doručení odpor. Usnesením ze dne 20. 1. 2021 čj. EPR 209779/2020-10 okresní soud cit. elektronický platební rozkaz zrušil z důvodu, že se jej nepodařilo žalovanému řádně doručit do vlastních rukou. Následně usnesením ze dne 12. 4. 2021, čj. 33 C 34/2021 - 36, okresní soud řízení co do částky 11.398 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 26. 4. 2016 do zaplacení zastavil (výrok I.), po právní moci usnesení věc co do částky 11.398 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 26. 4. 2016 do zaplacení postoupil Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.) a rozhodl, že se žalobkyni vrací soudní poplatek (výrok III.). V odůvodnění uvedl, že sporná částka 11.398 Kč s příslušenstvím dle žalobkyně představuje neuhrazené telefonní poplatky za telekomunikační služby, poskytnuté žalovanému prostřednictvím mobilní telekomunikační sítě, že z žalobních nároků vyplývá, že předmětem řízení je nárok ze smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb, uzavřené mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a účastníkem, a že není rozhodující, že v důsledku postoupení pohledávky na žalobkyni došlo k singulární sukcesi na osobu, která není osobou vykonávající telekomunikační činnost ve smyslu § 7 zákona č. 127/2005 Sb., a proto je v daném případě k projednání a rozhodnutí věci dána pravomoc ČTÚ.

[5] ČTÚ s postupem okresního soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. Navrhovatel popřel svou kompetenci k rozhodnutí té části sporu, jejímž předmětem je povinnost žalovaného uhradit žalobkyni částku v celkové výši 1.932,55 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 26. 4. 2016 do zaplacení. Domnívá se, že ve vztahu k jedné z položek „Souhrnného přehledu služeb za období 21. 3. 2016 - 5. 4. 2016“, „Souhrnného přehledu služeb za období 6. 4. 2016 - 5. 5. 2016“ a „Souhrnného přehledu služeb za období 6. 5. 2016 - 5. 6. 2016“ za poskytnuté služby T-Mobile Czech Republic a.s. doložených žalobkyní není splněn věcný předpoklad předvídaný v § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. Konkrétně se jedná o položku „Volání

pokračování

na informační/asistenční služby“, která se objevuje ve všech výše zmíněných zúčtovacích obdobích a v souhrnu činí 1.932,55 Kč včetně 21 % DPH.

[6] Navrhovatel odkazuje na rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010-9 a ze dne 19. 8. 2014, čj. Konf 10/2014-12, které se konstantně vyjadřují zejména o nezbytnosti kumulativního splnění osobního i věcného předpokladu pravomoci ČTÚ rozhodnout vzniklý spor. Navrhovatel dále poukazuje na rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 19. 6. 2019, čj. Konf 2/2019-15, které se zabývá pravomocí ČTÚ ve vztahu k službám označovaným v praxi jako „informační linky“ či „barevné linky“.

[7] Svě tvrzení navrhovatel dále dokládá skutečností, že „*sama společnost T-Mobile Czech Republic a.s. není poskytovatelem služeb při volání na číslo 1188 (informační a asistenční služba)*“, z níž podle navrhovatele vyplývá, že se nejedná o službu ve smyslu § 2 písm. n) zákona č. 127/2005 Sb.

[8] Zvláštní senát se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o kompetenčním sporu, přičemž vycházel z následujících skutečností a úvah:

[9] Podle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou: a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

[10] Kladným kompetenčním sporem je podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. spor, v němž si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Záporný kompetenční spor podle téhož ustanovení nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí.

[11] Takto vymezené kompetenční spory projednává a rozhoduje zvláštní senát (srov. § 2 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.). Ten pak rozhodne, kdo je příslušný vydat rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení (§ 5 odst. 1 téhož zákona).

[12] V nyní rozhodované věci popřel svou pravomoc Okresní soud v Ústí nad Labem i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb.

[13] Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

[14] Podle ustanovení § 7 odst. 1 o. s. ř. „*v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány*“.

[15] Podle ustanovení § 129 odst. 1 věty první zákona č. 127/2005 Sb. ČTÚ „rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě“.

[16] Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. naplněn osobní a věcný předpoklad. Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele se naplní, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona č. 127/2005 Sb. na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Druhou nezbytnou podmínkou je pak věcný předpoklad, tedy povaha sporu; tato podmínka je dle § 129 odst. 1 zákona č. 125/2007 Sb. splněna tehdy, „pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.“

[17] Naplnění osobního předpokladu v dané věci není sporné, zpochybněna je právě věcná podmínka pro určení pravomoci navrhovatele rozhodnout předmětný spor.

[18] Spornou je povaha sporu mezi těmito osobami, pokud jde o pohledávku žalobkyně, která představuje cenu za volání na informační/asistenční linky. Navrhovatel namítá, že o takovém předmětu sporu není oprávněn rozhodovat, neboť se nejedná o službu elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona č. 127/2005 Sb.

[19] Podle § 2 písm. n) zákona č. 127/2005 Sb. je „službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.“

[20] Pro určení věcné příslušnosti správního úřadu k rozhodnutí sporu není určující, že pohledávka telefonního operátora za telefonním účastníkem byla po svém vzniku postoupena třetí osobě, která telekomunikační činnost nevykonává. Charakter sporu vymezený v § 129 zákona č. 127/2005 Sb. je tedy určen v době vzniku závazku, a změna v osobě věřitele cesí jej nemění (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12).

[21] Problematikou služeb označovaných v praxi jako „informační linky“ či „barevné linky“, a podobně se v minulosti zvláštní senát opakovaně zabýval (viz například usnesení ze dne 25. 10. 2017, čj. Konf 32/2017-12, a ze dne 18. 5. 2015, čj. Konf 21/2014-13). Z této judikatury se podává, že principem takto nabízených služeb není samotné poskytování služeb elektronických komunikací, ale zpřístupnění elektronických komunikačních sítí pro využívání služeb nabízených jinými subjekty. Jedná se o poskytování tzv. „služeb obsahu“, které neposkytuje poskytovatel komunikačních služeb, ale pouze umožňuje jejich využití prostřednictvím své sítě (srov. rovněž usnesení zvláštního senátu ze dne 19. 6. 2019,

pokračování

čj. Konf 2/2019-15, ze dne 19. 6. 2018, čj. Konf 8/2018-18, nebo ze dne 8. 11. 2018, čj. Konf 4/2018-12).

[22] Obdobně v usnesení ze dne 22. 1. 2013, čj. Konf 63/2012-13 zvláštní senát uvedl, že „z definice služeb elektronických komunikací obsažené v § 2 písm. n) zákona č. 127/2005 Sb. vyplývá, že službou elektronických komunikací nelze rozumět každou službu, která bude přístupná účastníkovi osobou vykonávající komunikační činnost prostřednictvím její sítě a služeb elektronických komunikací; výjimkou patrnou z formulace citovaného ustanovení jsou služby, jejichž užívání, resp. přístup k jejich obsahu poskytovatel (osoba vykonávající komunikační činnost) zprostředkuje sice svou sítí a prostřednictvím služeb elektronických komunikací, nicméně obsah samotné služby závisí na poskytovateli takové služby.“

[23] S ohledem na shora uvedené skutečnosti lze uzavřít, že žalobkyní nárokové plnění za využití informační/asistenční služby nemá původ v povinnosti uložené zákonem č. 127/2005 Sb. nebo na jeho základě. Věcná podmínka zakládající pravomoc navrhovatele ve sporu rozhodnout zde tak není splněna.

[24] Zvláštní senát proto uzavírá, že rozhodnout v předmětné věci (o zaplacení poplatků za služby obsahu v celkové výši 1.932,55 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 26. 4. 2016 do zaplacení) přísluší Okresnímu soudu v Ústí nad Labem (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.).

[25] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 4. 2021, čj. 33 C 34/2021 - 36, v rozsahu části výroků I. a II. týkajících se částky 1.932,55 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 26. 4. 2016 do zaplacení. Ačkoliv v části sporu popřel okresní soud svou pravomoc oprávněně, ve zbytku je příslušným k rozhodnutí; usnesení o zastavení řízení v této části tedy neobstojí.

[26] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. O nároku uplatněném žalobkyní o zaplacení poplatků za služby obsahu ve výši 1.932,55 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 26. 4. 2016 do zaplacení bude rozhodnuto Okresním soudem v Ústí nad Labem.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. listopadu 2021

JUDr. Michal Mazanec

Konf 15/2021

předseda zvláštního senátu